

Beyoğlu Geceleri

"Beyoğlu'nda âşıklardan evsizlere ve arka sokaklara kadar uzanan nev'i şahsına münhasır gece insanları. Umut ve umutsuzluk at başı. Ne Türkiye ne başka bir yer. Beyoğlu her yere yabancı."

Fotoğraf sanatçısı Timurtaş Onan 3 - 27 Ekim 2006 tarihleri arasında Fransız Kültür Merkezi'nde fotoğraf üstüne özgün bir etkinlik gerçekleştirdi. Bu güne kadar yurtiçi ve yurtdışında yüzden fazla etkinliğe katılan, ulusal ve uluslararası yarışmalarda jüri üyesi olarak yer alan sanatçı, on sekiz yıldır turizm ve endüstri sektörlerinde profesyonel olarak çalışmakta. Fransız Kültür Merkezi'nde sergilediği **"BEYOĞLU GECELERİ (NIGHTS ON BEYOĞLU)"** sergisi üzerine sohbet ettiğimiz Timurtaş Onan bu ilginç çalışma hakkında sorularımıza yanıtladı.

Neslihan Albayrak: Neden Beyoğlu? Sizi bu mekânı fotoğraflamaya iten neydi, bizimle paylaşır mısınız?

Timurtaş Onan: İstanbul'a döneli üç yıl oldu ve bu süreçte Taksim'de yaşamaya başladım. Bu yerin gündüzü gecesini her hali başka. Her türlü insanı kabul ediyor; her sokakta aynı bir yaşam, renk var. Gürültüler, yankılanmalar... Umutla, umutsuzluk... Kalabalık ama o kalabalıkta yal-

nızlık duygusu... Bu saydıklarım ve saymadıklarımı açıkçası beni cezbediyor. Çalışmamın çıkış noktası da b hissettiğim duygular olmuştur. Yani ben görünmezi çelmeye çalıştım. Örneğin belli saatten sonra Beyoğlu'n çıkan gece insanları var. Onlar hep buradadır. Resim çizer, müzik yapar, dilenir. O tiplerin fotoğraflarını çektim. Bir de tabii ki caddelerdeki insanların anlık tepkilerini fotoğrafladım.

N.A.- İnsanları çekmek zor değil mi, üstelik onların özel alanlarına giriyorsunuz. Öncesinde nasıl bir hazırlık yaparsınız?

Benim fotoğraflarım biraz psikolojik yansımalar taşıyor. Fotoğrafımın o insanın duygusunu taşıması lazım. Çektğim bazı insanlarla sürekli ilişki içindeyim ve bir akşam gidip fotoğrafını çekiveriyorum. Ama yanlış anlamayın fotoğraflar ayarlanmış kareler değil. Bana karşı rahat olurlar ve güveniyorlar. Benim bu kareleri çekmem için tabii ki o anı yaşamaya konsantre olmaları lazım. Çünkü çıktığım zaman bir performans göstermem gerekiyor. Dikkatli ve dikkatli olmam, o yaşamlara saygı göstermem, müdahalede bulunmamam önemli. O anları tüm yaşamışlığıyla oradan kopartıp almaya seviyorum. Zamanla bende sokaktan biri oluyorum.

N.A.- Serginin oluşum sürecinden biraz bahsedebilir misiniz?

T.O.- Öncelikle şunun altını çizmek istiyorum. Bu fotoğraf sergisi değil enstalasyon yapıyor. Mekâna göre üç metrelik büyük kolajlar yaptım. Oluklu mukavva üzerine yapıyorum. Her panoda beş ile yedi-sekiz adet fotoğraf var. Bunları birbirleriyle bağlan-

kurarak belli bir denge içinde yapılandırdım. Karton kutunun üzerine de 3 boyutlu fotoğraflar yapıştırdım. Bence İstanbul Beyoğlu ile örtüşen bir şey. Duvarları da siyaha boyadık. Bir de üç metrelik odada audio visual bir gösterim var. Beyoğlu'ndan çektiğim ses ve müzikleri montaj yapıyorum. Bu sergi aslında Türk fotoğrafında yeni bir sunum için atmosferini sergide de yansıtmak istedim. Beyoğlu zor bir iş oldu, yer yer çok üzülüp üzdüğüm anlar oldu. Sunumunu da onu yansıtmalıydı. El yapımı bir sergi oldu, diyebiliriz. Bu arada **"Beyoğlu Geceleri"** adını taşıyan sergideki eserler artık kitap olarak da kitapçılar da bulunabilecek. •

Timurtaş Onan, fotoğraf sergisi